

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22CoCsp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722201428
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2722201428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Peter Duman a Mgr. Matúš Staríček v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpený spoločnosťou Nosko & Partners s. r. o. so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 498,70 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k.: SI - 11Csp/55/2022 - 67 zo dňa 15.06.2023 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku III. potvrdzuje.
- II. Odvolací súd odmieta odvolanie žalovaného voči výroku II. napadnutého rozsudku.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 498,70 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 498,70 eura od 31.01.2023 do zaplatenia a výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 488, § 489, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 17 ods. 13, § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej len „zákon o energetike“), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2, § 291 ods. 3, § 296 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom elektriny a žalovaným ako odberateľom elektriny vznikol záväzkový vzťah uzavretím Zmluvy o združenej dodávke elektriny č. XXXXXXXXXX pre odberateľov kategórie Domácnosť dňa 29.05.2019 (v ďalšom texte len „zmluva“). Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu zabezpečiť pre žalovaného združenú dodávku elektriny do odberného miesta a záväzok žalovaného uhradiť cenu za dodávku elektriny a cenu za služby a výkony s touto dodávkou elektriny súvisiace. Dodanie elektriny žalovaný preukázal predloženými výúčtovacími faktúrami spolu v sume 488,70 eura (53,40 eura + 386,54 eura + 48,76 eura). Súd prvej inštancie mal preukázané (poštovým hárkom) aj odoslanie upomienky žalovanému v zmysle § 17 ods. 13 zákona o energetike dňa 18.01.2022 na jeho adresu uvedenú v zmluve. Za upomienku si žalobca vyúčtoval v zmysle cenníka sumu 10 eur, nárok žalobcu na zaplatenie tejto sumy súd prvej inštancie považoval za dôvodný, keď poukázal na zákonnú povinnosť žalobcu upozorniť odberateľa (žalovaného)

na neuhrazenie splatných platieb s tým, že zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva, že by bol žalobca povinný znášať náklady spojené s uvedeným upozornením. Súd prvej inštancie tak považoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie sumy 498,70 eura: 488,70 eura za dodanú elektrinu a 10 eur za upomienku pre žalovaného, pričom sumu vo výške 498,70 eura žalovaný opakovane písomne uznal. Následná námietka zástupcu žalovaného vo vzťahu k sume 10 eur za upomienku bola súdom prvej inštancie vyhodnotená ako nedôvodná s ohľadom na uznávací prejav žalovaného a s ohľadom na to, že obrana bola zo stany zástupcu žalovaného uplatnená oneskorene po tzv. koncentrácii konania (§ 291 ods. 3, § 296 C. s. p.). Uvedená námietka navyše ani nebola vecne dôvodná, pretože bolo listinnými dôkazmi preukázané vypracovanie aj odoslanie upomienky žalovanému. Uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 498,70 eura súd prvej inštancie považoval za dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel. Žalovaný sa so zaplatením peňažného dlhu v sume 498,70 eura dostal do omeškania, žalobca má preto nárok aj na úroky z omeškania (§ 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995), vo výške 5 % ročne zo sumy 498,70 eura od 31.01.2023, teda odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému a nie odo dňa nasledujúceho vždy po splatnosti tej ktorej faktúry (ako to žiadal žalobca). Podľa súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný dostal do omeškania ku dňu splatnosti tej - ktorej vyúčtovacej faktúry, pretože nebolo preukázané ich zaslanie ani doručenie žalovanému. Žalobu preto vo zvyšnej časti úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu v spore (§ 255 ods. 1 C. s. p.) a žalobcovi, ktorý bol čo do istiny úspešný v celom rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Námietku žalovaného vo vzťahu k náhrade trov konania (aby právne služby platil ten, kto si ich objednal) súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky tým, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie žalovanému, rozhodnutie je postavené na tvrdeniach žalobcu. S výrokmi I., II., III. napadnutého rozsudku nesúhlasí, pretože žalobca nepredložil dôkazy vo vzťahu k doručovaniu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu označil podané odvolanie žalovaného za zmätočné, keď žalovaný napáda aj výrok II., ktorý je v jeho prospech. Argumentoval, že žalovaný vo svojom odvolaní namietal nesplnenie procesných podmienok, ale následne ich nesprávne odôvodňuje skutkovými okolnosťami prípadu, ktoré žiadnym spôsobom neodôvodňujú nesplnenie procesných podmienok konania. K argumentácii žalovaného, že v rozsudku súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože mal vychádzať iba z tvrdení žalobcu uviedol, že svoj peňažný nárok voči žalovanému riadne preukázal listinnými dôkazmi. Peňažnú pohľadávku čo do istiny vo výške 498,70 eura uznal aj samotný žalovaný v podanom odpore voči platobnému rozkazu zo dňa 03.02.2023. Na základe uznania záväzku zo strany žalovaného v kombinácii s predloženými dôkazmi súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu veci. Zo samotnej povahy takéhoto písomného prejavu vôle žalovaného nie je možné, aby žalovaný následne takéto uznanie „odvolal“, čo reflektuje aj Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení § 356 písm. a) vylučuje možnosť podať odvolanie proti výroku rozsudku, ktorý bol vydaný na základe uznania nároku (ku ktorému v konaní čiastočne došlo vo vzťahu k istine), okrem prípadu odvolania z dôvodu nesplnenia podmienok na jeho vydanie. Takéto dôvody však žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný vo svojom odvolaní odmieta úhradu úrokov z omeškania keď tvrdí, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu doručenia výziev o zaplatenie. Túto skutočnosť namietanú žalovaným vzal súd prvej inštancie do úvahy, keď nepriznal žalobcovi úroky z omeškania v takej výške, ako navrhol v žalobnom petite (odo dňa nasledujúceho po splatnosti predmetných faktúr), ale odo dňa 31.01.2023, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Žalobca zastáva názor, že predmetné odvolanie nie je dôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch ako vecne správny potvrdil.

4. Žalovaný sa v odvolacej replike v plnom rozsahu pridrižoval obsahu podaného odvolania, pričom opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Opakoval, že mu nebola doručená výzva na zaplatenie (upomienka) v dôsledku čoho bol porušený zákon a nárok na zaplatenie úroku z omeškania žalobcovi nevznikol.

5. Odvolacia duplika žalobcu súdu doručená nebola.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) v súlade s § 359 C. s. p., zisťoval, či bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

7. Podľa § 359 C. s. p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Žalovaný napadol odvolaním všetky výroky prvoinštančného rozsudku, teda aj výrok II., ktorým súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania. Týmto výrokom nemohla byť žalovanému spôsobená žiadna ujma, naopak, ide o rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie akceptoval jeho námietky o nedoručení vyúčtovacích faktúr, čo sa premietlo do zamietnutia žalobcom uplatneného nároku na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých vyúčtovacích faktúr. V tejto časti – vo výroku II. preto nejde o rozhodnutie vydané v neprospech žalovaného a z tohto dôvodu žalovaný s poukazom na citované ustanovenie § 359 C. s. p. nie je oprávnenou stranou podať odvolanie voči zamietajúcemu výroku II. napadnutého rozsudku.

9. Podľa § 386 písm. b) C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10. V súlade s ustanovením § 386 písm. b) C. s. p. a poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného smerujúce voči zamietajúcemu výroku II. napadnutého prvoinštančného rozsudku.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na ustanovenie § 356 písm. a) C. s. p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku, okrem prípadu odvolania z dôvodu nesplnenia podmienok na jeho vydanie, ktoré však žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal.

12. V tejto súvislosti odvolací súd predovšetkým konštatuje, že žalobou uplatnenú istinu v sume 488,70 eura za dodanú elektrinu žalovaný uznal v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Skalica dňa 03. januára 2023, č. k. 11Csp/55/2022 a aj v písomnom vyjadrení doručenom prvoinštančnému súdu dňa 20.04.2023. Po uznávacom prejave žalovaného, ktorý bol žalobcovi riadne doručený, žalobca nenavrhol rozhodnutie rozsudkom pre uznanie v uznanej časti nároku. Súd prvej inštancie preto nerozhodol rozsudkom pre uznanie časti nároku podľa § 282 C. s. p., na uznanie časti nároku však pri svojom rozhodovaní prihliadol. Námietka žalobcu, s poukazom na § 356 písm. a) C. s. p., podľa ktorej žalovaný nemohol podať odvolanie proti výroku, ktorý bol vydaný na základe uznania nároku (výrok I. napadnutého rozsudku), preto neobstojí. Napadnutý rozsudok nebol vyhlásený ako rozsudok pre uznanie nároku (ani čiastočného) v zmysle ustanovenia § 282 C. s. p., pretože tento je možné vyhlásiť výlučne na návrh žalobcu, k čomu v preskúmvanej veci nedošlo. Žalovaný preto bol oprávnenou osobou na podanie odvolania voči výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú istinu, pretože toto rozhodnutie bolo vydané v neprospech žalovaného. Navyiac, podľa obsahu odvolania – odvolanie ani nesmeruje voči priznanej istine, ale voči úrokom z omeškania.

13. Voči výroku I. a súvisiacemu výroku III. o nároku na náhradu trov konania je žalovaný oprávnenou stranou podať odvolanie, pričom ide o rozhodnutia, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.). Po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že žalovaný použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.), odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na žalovaným uplatnený odvolací dôvod bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu a v časti úrokov z omeškania čiastočne

15. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu vo veci, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu dostatočnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a rozhodnutie vo veci; výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, následne dospel k správnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne odôvodnil, pričom sa zároveň vyrovnal so skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci i s námietkami žalovaného. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a z dôvodu vyrovnania sa s odvolacími námietkami žalovaného uvádza nasledovné:

17. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný uplatnil odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.). Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol len na základe tvrdení žalobcu, ktorý si nesplnil dôkaznú povinnosť. S touto odvolacou námietkou nie je možné súhlasiť.

18. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. (porovnaj: Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016, 1241 s.).

19. Odvolací súd súhlasne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje nespornú skutočnosť, že medzi sporovými stranami bola dňa 29. mája 2019 uzavretá spotrebiteľská zmluva o združenej dodávke elektriny, pričom bola nespornou aj skutočnosť, že žalobca svoj záväzok splnil a dodal žalovanému do odberného miesta elektrinu. Žalobou uplatnenú istinu v sume 488,70 eura za dodanú elektrinu žalovaný uznal v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Skalica dňa 03. januára 2023, č. k. 11Csp/55/2022 a aj vo vyjadrení doručenom prvoinštančným súdom dňa 20.04.2023. Žalobou uplatnenú istinu v sume 488,70 eura je preto potrebné vyhodnotiť ako nespornú. V prvoinštančnom i odvolacom konaní žalovaný namietal len nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania a na zaplatenie poplatku v sume 10 eur za upomienku, pričom tvrdil, že mu zo strany žalobcu nebola doručená žiadna výzva na zaplatenie.

20. Nespornou je aj skutočnosť, že žalobca žalovanému do jeho odberného miesta dodal elektrinu, za ktorú žalovaný nezaplatil. Správne súd prvej inštancie z listinného dôkazu zo dňa 17.01.2022 nazvaného Upomienka – dôrazná výzva na zaplatenie pohľadávky a z poštového podacieho hárku zistil, že žalobca uvedenú upomienku na zaplatenie faktúr splatných 16.07.2020 (v sume 53,40 eura), 26.07.2021 (v sume 386,54 eura), 28.12.2021 (v sume 48,76 eura) a 31.01.2022 (v sume 10 eur za upomienku) vypracoval a žalovanému doručoval prostredníctvom poštového podniku. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na ustanovenie § 17 ods. 13 zákona o energetike, v zmysle ktorého je zákonnou povinnosťou žalobcu upozorniť odberateľa na neuhradenie preddavkovej platby alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry do určeného dňa splatnosti. Žalobca si túto povinnosť splnil, pričom bol oprávnený v zmysle cenníka externých služieb a výkonov na náhradu nákladov za upomienku v sume 10 eur. Cenník externých služieb a výkonov je súčasťou zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Súd prvej inštancie dospel k správnym zisteniam, že poplatok za upomienku v sume 10 eur si žalobca uplatnil dôvodne a rozhodol preto správne, keď žalobe v tejto časti vyhovel.

21. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že úrok z omeškania je zákonná sankcia, ktorá patrí veriteľovi (v tejto veci je ním žalobca), pohľadávka ktorého nebola včas uhradená. V preskúmanom konaní pritom nebolo sporné, že žalovaný platbu za dodanú elektrinu včas neuhradil (sám uznal dlžnú istinu), dostal sa

teda do omeškania a priamo zo zákona (citované ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka) mu vznikla povinnosť popri omeškanom plnení zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, výšku ktorých súd prvej inštancie správne určil poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 vo výške 5 % ročne zo sumy 498,70 eura. Pri určení dňa vzniku povinnosti platiť úroky z omeškania súd prvej inštancie prihliadol na obranu žalovaného, keď žalobca nepreukázal doručenie jednotlivých faktúr žalovanému. Úroky z omeškania preto prvoinštančný súd nepriznal žalobcovi odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr, ale až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žaloba doručená žalovanému (ako vyplýva z doručenky - dňa 30.01.2023 do ÚVTOS Želiezovce), teda odo dňa 31.01.2023.

23. Žalovaný odvolaním napadol aj súvisiaci výrok III. o nároku žalobcu na náhradu trov konania, svoje odvolanie v tejto časti však bližšie neodôvodnil. Preskúmaním tohto rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne aj o nároku žalobcu na náhradu trov konania, keď vychádzal zo zásady úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 C. s. p.), pričom žalobca bol v časti istiny v konaní úspešný v celom rozsahu.

24. Odvolacie námietky žalovaného, podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodol len na základe nepreukázaných tvrdení žalobcu, sú s poukazom na uvedenú argumentáciu nedôvodné. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a III. postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).